

A tanyai szárnyék-erdők halálos ítélete jogerős.

„Halálos bűn az Alföldön egyetlen fa kiirtása is.”

Annak idején részletesen beszámolt a *Dél-magyarország* arról a régi, jóidőkre emlékeztető közigazgatási bonyodalomról, amely az úgynevezett „szárnyék-erdők” körül keletkezett. A szárnyék-erdő tulajdonképpen nem erdő, (mivel így döntött a miniszter, most már bátran ideírhatjuk ezt, nem nehezíthet meg érte a szegedi erdők örökdemű patrónusa, Kiss Ferenc főtanácsos ur). A szárnyék-erdő néhány elárvult tagból álló facsoport, amely apró oázist jelent az alsó- és felsőtanyai közlegelők sivatagjában. Nem magától keletkezett egyik sem, hanem az állattenyésztés érdekeit védelmező város tiltotta el a homokba, hogy a nyári rekkenők idején a gulya, a ménés és a csorda talájon valami kis árnyékot, ahol a legforróbb déli órákat a napszúrás veszedelme nélkül átélheti.

A bonyodalom már most úgy keletkezett, hogy a város hatalmas darabokat lehasított a közlegelőkből és vagy az egyetem, vagy a fogadalmi templom javára kisebb-nagyobb parcellákban bérbeadta a szántó-velő embereknek. A felparcellázott legelőrészen számos ilyen szárnyék-erdő volt és az óvatlan tanács ellenére annak kiirtását, mert egyrészt a bérlok kívánták, hogy így a facsoport által elfoglalt területet is feltörhessék, másrészt joggal félt a város attól, hogy a bérlok, ha a város nem írja ki a lákat, maguk kezdik meg a szárnyék-erdők kitermelését természetesen úgy, hogy a város egyetlen gallyát sem lát viszont a jelentékeny értéket jelentő faanyagból.

A tanács határozatát azonban megfélebbizte a szegedi szárnyék-erdők és fák hivatásos oltalmazója és védelmezője, Kiss Ferenc miniszteri tanácsos, a földmívelésügyi miniszterhez. Felebbezésében, amely hosszú, eredménytelen kapacitálás gyümölcse volt, álltakozott a szárnyék-

erdők kiirtása ellen, mert szerinte a szárnyék-erdő valóságos kiserdő és halálos bűnt jelent az Alföldön egyetlen fa kiirtása is, hiszen a fásítás terén olyan rengeteg a tenni és kívánni való.

A városházán nagy érdeklődéssel várták a miniszter döntését, de komoly aggodalommal is, mert Kiss Ferenc olyan szívhezszóló érveket sorakoztatott fel a halálraítelt szárnyék-erdők védelmére, hogy a tanács joggal félt határozatának miniszteri megsemmisítésétől. A polgármester, ha jól tudjuk, személyesen is eljárt a földmívelésügyi minisztériumban, hogy elensúlyozza az erdőirtás érveinek hatását, de Szendrey Jenő tanácsnokot is felküldte ebből a célból Budapestre. Szendrey aktákkal, fényképekkel és okmányokkal felszerelve szállt sikra a minisztériumban Kiss Ferenc feljelentés szerinti felebbezésével és — úgy látszik — sikerült bebizonyítani, hogy a szárnyék-erdők kiirtásával nem éri kár és sérelem az alföldi fásítás elvét, hiszen azok a földmívesek, akik a volt legelőterületekből kihalított parcellákat kibérelték, minden bizonnyal tanyát építenek a bérletre és a tanyaházat körülölelik az alföldi homok pálmájával, a fehérrákáccal.

A földmívelésügyi miniszter most végre eldöntötte a vitát. Leiratában értesítette a polgármestert, hogy a tanács határozatát Kiss Ferenc felebbzése alapján felfüggesztette és hozzájárul a kérdéses szárnyék-erdők kiirtásához, mert meggyőződött arról, hogy a szárnyék-erdő nem erdő, tehát nem áll az erdők védelméről szóló törvény oltalma alatt.

Az erdőirtás Kiss Ferenc szíve bizonyosan összeszorul erre a miniszteri döntésre, mert hiszen néhány facsoport halálát jelenti ez, talán meg is siratja titokban a halálra ítélt ákácokat.

Polgár és munkás minden igaz ügyét felkarolja, támogatja és kiharcolja a Délmagyarország.

Amikor a főintéző sintér-hurkot vet a primás nyakába.

Török Gábor sövényháza gazdasági főintéző április 26-án a kisteleki kaszinóban vig mulatozás közben staterdrótot hurkolt Csömör Zsigmond cigányprimás nyaka köré, aki a szokatlan fojtogatás nyomán 14 napon túl gyógyuló sérüléseket szenvedett. Az öreg cigányprimás az eset óta állandó gunyítárgya volt a községben, úgy hogy *becsúszás* címen is perelte az uradalmi főintézőt.

Az érdekes ügy szombaton került tárgyalásra Apczy Ernő járásbíró elé, aki az érdemi tárgyalás előtt békülésre szólította fel a feleket. Csömör Zsigmond cigányprimás azonban csak abban az esetben akart kibékülni, ha Török Gábor főintéző minden költségét megtéríti, amelyet az ügyből kifolyólag szenvedett. Így orvosi költség, gyógyszer, ügyvédi díj, munkabérmegterítés (14 napig nem tudott gallért felvenni) címén 2,500.000 koronát kért. A főintéző azonban, akinek saját bémondása szerint 100 hold földje van, csak kétféle koronát akart fizetni. A cigányprimás nem engedett követeléséből, a főintéző pedig csak azért sem így Apczy Ernő járásbíró bafejekeltnek jelentette ki az aludorásokat és megkezdte az ügy érdemi fő-tárgyalását.

Először Török Gábort hallgatta ki a bíróság. Nem éri magát bűnsnek és nem emlékezik semmire sem. Csak mulatozó barátainak elbeszéléséből hallott arról, hogy dróthurkot vetett a cigányprimás nyakába és azt egyszer meg-rántotta.

Lévay József gazdálkodó tanu, aki a kaszinó söntéséből nézte végig a mulatozást, elmon-

dotta, hogy amidőn Török Gábor két intéző-társával cigány mellett mulatozott, bejött a kaszinóba Molnár Gábor sintér, kezében a kutyafogó drót. A sintér láttára Török főintéző felugrott és ráparancsolt, hogy a dróthurkot akassza a primás nyakába. Molnár vonakodott eleget tenni a szokatlan kívánságnak, amire Török maga dobott hurkot a primás nyakába és egyszer jól megrántotta. Az öreg Zsiga levegő után kapkodott.

Lévay elmondotta még, hogy a kaszinó közönsége fel volt haborodva a történet láttán és a főintéző az eset után emelt fővel, ruganyos léptekkel távozott el a kaszinóból.

— Véleménye szerint a főintéző ur nem volt nagyon barugva? — kérdezte a tanutól Apczy bíró.

— Nem. Talán csak *spicces* volt, de nem látszott teljesen berugottnak.

Klonkay István után a sintér kihallgatása következett volna, amikor is a vádlott védője tárgyaláson kívül ismételt kiegészítésre szólította fel a primás jogi képviselőjét. Meggyeztek kétféle koronában, de a cigányprimásnak még egy súlyos feltétele volt. *Kérjen tőle becsúszást a főintéző ur, mert az eset óta köznevelésig idrgya a faluban.* Mindenki azt kérdezi tőle:

— *Zsiga, szerit-e még a hurkot!*

— Hát ezt nem lehet kibírni, tekintetes bíró ur, csak bocsánatkéréssel lehet elintézni súlyos sérelmemet.

Már úgy látszott, hogy a nagynehezen kive-rekedett egyezés felborul, amidőn a főintéző kihuzta magát és *halk hangon sajátkezűsdi fejezte ki.* És fizetett. Kétféle koronát az asztalra. A cigány diadalmas arccal nézett utána, a sintér pedig keveselte a 68 000 koronás tanudíjat, amit kapott. Az ajtóban azonban mindketten tiszteletteljesen félreállottak és a távozó főintéző súlyos pillantásai alatt alázatosan köszöntek.

Aranypénzek a ládában.

A szegedi törvényszék Juhász-tanácsa szombaton délelőtt igen érdekes büntügyet tárgyalt, amely egy láda arany- és ezüstpénz körül forgott. Rosenthal Mária ellen az ügyészség lopás címén emelt vádat, míg Szabó Imre gyári munkás ellen orgazdaság címén indult meg az eljárás.

A vád szerint 1925 júniusában a Dugonics-terti Engel-házban Gészilics István tábornoki tisztiszolga, aki Rosenthal Máriánál lakott al-bérletben, egyik feleslegesnek talált ládáját az udvar egyik félreeső kamrájában helyezte el. A hatalmas láda nagyobb feltűnést nem keltett a házbeliek előtt, amikor egy alkalommal Rosenthal Mária félretolta a ládát és azt vette észre, hogy a ládában értékes ruhaneműk és arany- és ezüstpénzek rejtőznek. Rosenthal Mária a nagyértékű pénzeket értékesítette és rövid idő alatt kétféle hatszáz ezer koronát árult ki az így talált pénzekből. A régi pénzeket részben Szabó Imrénak adta el.

A szombati főtárgyaláson Rosenthal Mária beismerte, hogy a pénzeket tényleg értékesítette, de azzal védekezett, hogy a ládát nem törte fel, mert a pénzek a láda közelében a földön fe-küdtek.

Gészilics István tisztiszolga elmondotta, hogy a ládát, mint felesleges holmit helyezte el az udvar kamrájában és a ládát nehéz zárral látta el. Egy alkalommal ezután azt vette észre, hogy a láda lakatjait feltörték és megállapította azt is, hogy a ládában elrejtett értékeit ismeretlen tettesek ellopták. Igazolására kéri egy asztalos kihallgatását, akivel a ládát csináltatta és aki bizonyítani tudja azt, hogy a láda lezárva, sértetlen állapotban került az udvar egyik félreeső helyére.

Falcione Kálmán ügyvéd Rosenthal Mária védelmében szintén kérte az asztalos kihallgatását és egyben indítványozta, hogy a Nemzeti Banktól kérje be a bíróság a vádbeli cselekmény elkövetésének idejére vonatkozó hivatalos árfolyamjegyzéket, amelyből kitűnik, hogy Rosenthal Mária a hivatalos koronáértéken alul értékesítette az arany- és ezüstpénzeket. Bizonyítani kívánja még azt is, hogy a láda szét volt esve és így hullottak ki belőle az arany- és aranypénzek. A bíróság helytadott a védő bizonyításkiegészítési indítványának és a tárgyalást elnapolta.

Megérkeztek

a legújabb modell kalapok és panamak, melyeket legolcsóbb áron árúsítok. 579
BOKOR ANTALNÉ kalapszalonn, Károlyi ucca, Városi bérház.

Föld és házbirtok.

205 A város körüli fekete földek 1-5 holdas darabokban, kisebb-nagyobb tanyás birtokok, szatymazi szőlők, nagyobb vidéki bérletek, magán és bérházak a város minden részében, 40 mil.-tól feljebb, ürestelkek, vendéglők és üzletek nyugt. állpt. tanácsos ingatlanforg. irodája
PETRIK ANTAL Szegeden, Széchenyi tér 7. sz. a. (Szeged-Csongrádi tktár palotája) II. em. jobbra.
Telefonok: 3-20 és 13-36.

Özv. Vastagh Istvánné sz. Kónya Erzsébet és nevelt leánya Rózsika, fájdalomtól megfőrt szívvel tudatják, hogy szeretett férje, illetve nevelőapja

Vastagh István

ácsmester

végzetes szerencsétlenség következtében május 6-án elhunyt.

Drága halottunk hűlt teleme ideiglenesen az Ó-kanizsai róm. kath. temetőben nyugszik.

Az engesztelő szentmiseáldozat a fogadalmi templomban folyó hó 31-én, hétfőn délelőtt 10 órakor fog az Egek Urának bemutatni.

Gyászolják özv. édesanyja, festvérel, sógorai és sógornői.

MICHELIN PNEU

gyári lerakat, motor és kerékpár autó-felszerelések legversenyképesebben
NAGY JOZSEF, BUDAPEST
VI., Andrassy ut 34. Mbl. 10 Telefon: 21-97